

za ceno pridelkov, da se ne izkoriščajo z njimi bogati in zviti spekulanti.

Dača je lahko za kmeta nižja, toda poslanci ali vlada mora skrbeti, da se potem od drugod pokrijejo stroški države. Kmečki poslanci zato lahko zahtevajo, da se naloži večja dača bogatim kapitalistom, ki sede na svojem denarju, ne da bi kaj ali veliko dali od svojih obresti za državne stroške. Seveda pri tem kmečki poslanci ne dobijo lahko večine, ker so si bogataši poskrbeli, da imajo dosti svojih poslancev. Tu treba zahtevati za kmečko ljudstvo več poslancev. Pa že zdaj bi imeli poslanci, ki zastopajo poljedelce, precejšno moč, ako bi bili edini v držav. zboru in ne bi bili ločeni po narodnostih ali drugih ozirih. Zato bo naše društvo za združitev poljedelskih zastopnikov, naj si bo ta Nemec, Čeh ali Poljak itd. S tem naše društvo pokaže, da ne sovražimo nobene narodnosti, tudi Nemcev ne, kar nam nemškutarji očitajo.

Ali v drugem oziru bomo odbijali z vso skrajno odločnostjo vsak napad na našo narodnost. To je zlasti zdaj potrebno, ko hočejo »lerpajbi« ptujskih kramarjev izdati svoj narod, dasi pravijo in dajejo pred cerkvijo oznanjati, da niso nemčurji. Ravno to je nevarno za naš narodni obstoj, ker ti potuhnjenci pravijo, da so Slovenci. Ravno tako pravijo Mažaroni s svojim bivšim Hedervaryjem - vsepokvarijem, da so Hrvati ter nazivljajo svojo stranko »narodno stranko«. In ravno tako je nasvetoval zdaj nemški listič v Celju, »Deutsche Wacht«, rekoč, naj se ljudje okoli »Štajerca« imenujejo »slovenska ljudska stranka«.

Takim Slovincem bomo skušali s pomočjo narodno probujene mladine do dobra posvetiti, da bo prišel naroden plevel tje, kamor spada, na gnoj. Kar se pa tiče te »ljudske« stranke, pa omenimo, da ima v našem narečju beseda ljudski (ludski) pomen tuj; ta ljudska stranka bo torej za nas tuja ali ptuja ali ptujka stranka, kar je v resnici.

Končno še omenimo, da bo novo društvo imelo na čelu tudi ime katoliško. Mi ne bomo poznali nikake omahljivosti, ne v gospodarskem, ne v narodnem oziru, a tudi v verskem oziru ostanemo »mož jeklen«. »Štajerčevi« »lerpajbi« nimajo drugega dela, kakor zbadati duhovnike in smešiti vero. Ako je kateri duhovnik nevreden v svojem poklicu, naj se obsodi, ako v politiki dobro ne dela, naj se obsodi, ako v gospodarskem oziru kmetu dobro ne svetuje, naj se obsodi. Toda pri tem nam mora sveta ostati katoliška cerkev, ne smejo se smešiti njene naredbe in njeni služabniki kot taki. Mi ostanemo pri veri očetov; naj drugi iščejo novih ver, mi

imamo drugih skrbi dovolj; toda v verskem oziru hočemo imeti mir vesti, ki ga zadobimo v naši sveti veri, po kateri hočemo živeti, z njeno tolažbo se boriti v tem življenju, da bomo smeli pričakovati lepšega življenja onkraj groba.

To so vodilne misli, s katerimi bomo skušali zadostiti novim potrebam in novemu času, da si ohrani Mursko polje svojo staro slavo in ne pride v last oholemu tujcu, ki vzdiguje že mogočno svojo glavo na obeh koncih Murskega polja. Svoj sedež bo imelo novo društvo v središču Murskega polja, pri Sv. Križu, kjer so prvi narodni mučeniki, ki so bili kaznovani zato, da so zadali orehovskemu Vračku prvi udarec, ko so ga v Bučevcih posadili iz zborovalne sobe na cesto.

»Štajerc« nam veliko škoduje, a nekaj nam tudi koristi; on nam je ustanovil list »Naš Dom« s 16.000 naročniki, on je pospeševal mladeniško gibanje in povzročil, da se je začel bitti odlošilen gospodarski in narodni boj na vsej črti. Odpor proti delovanju »Štajerca« naj dobi tudi krepek odmev v novem društvu; in novi narodni ogenj, ki se opazuje po celem slovenskem Štajerju, bodisi pri naših slovenskih listih mariborskih in celjski »Domovini«, bodisi pri narodnih govornikih, starejših in novih, ta ogenj naj vsplamti tudi v novem društvu, da bomo našemu narodnemu nasprotniku lahko rekli: Mi vstajamo, a vas je strah!

Politični ogled.

Mladeniške družbe na Nemškem. Na Nemškem je sedaj kakih 800 do 900 mladeniških družb, ki imajo kakih 150.000 do 200.000 članov. Vsi predsedniki mladeniških družb ene škofije imajo svojega škofijskega voditelja, kateri skrbi, da se taka društva, enkrat ustanovljena, tudi dobro vodijo. Katoliški izobraženci, odvetniki, zdravniki, uradniki, vedno bolj spoznavajo splošno korist teh društev in tudi kažejo voljo pri njih sodelovati ter jih podpirati s svetom in dejanjem v korist mladini. Pri nas je seveda drugače, kajti glasilo celjskih prvakov je že začelo, četudi še prikrito, nasprotovati mladenškemu gibanju.

Grof Khuen Hedervary je na Ogrskem že dogospodaril. Njegov prijatelj, reški guverner Szapary, je z denarjem hotel podkupiti obstrukcijo v ogrskem držav. zboru. To je prišlo na svetlo in srd obstrukcije se je s podvojeno silo obrnil proti Khuenu. Ta je uvidel, da je postal nemogoč in izročil je

cesarju ostavko celega kabineta, katera je bila tudi sprejeta.

Splošna vstaja v Makedoniji. Osrednji ustaški odbor je sklenil dne 2. avg., da se začne v okraju Monastir splošna vstaja. V ta namen se trgajo brzojavne žice, se porirajo mostovi ter pokončavajo žetve na polju, da bo prebivalstvo tembolj pripravljeno slediti vstajem v boj.

Politika srbskega kralja. Te dni je imel tajnik srbskega kralja, Nenadović, ko se je mudil na Dunaju, pogovor z neko politično osebo. Nenadović je rekel, da novi srbski kralj glede zunanje politike ne pozna zvijač, ampak le odkritosrčnost. Svojo notranjo politiko pa hoče uravnati tako, da se v Srbiji prej ko prej pozabi preteklost. Zaradi dogodkov v Makedoniji se ni bati, da bi prišlo med Srbijo in Bolgarijo do preprirov, ker hoče novi kralj v miru živeti z bratskim bolgarskim narodom. Kraljeve simpatije do vseh Jugoslovanov so temu porok. Z Avstrijo želi novi kralj živeti v prijateljskih odnosih, nikdar pa ne bode pozabil na hvaležnost, ki jo je dolžna Srbija Rusiji ter na bratske vezi, ki spajajo te dve državi.

Umor ruskega konzula v Monastiru. V soboto zjutraj se je vračal ruski konzul Roskowsky s sprehoda v mesto Monastir. Ko je šel mimo turške straže, ki je bila nastavljena pri uhodu v mesto, zapazil je, da ga vojak, ki je bil na straži, grdo gleda. Roskowsky se je približal vojaku ter ga vprašal, zakaj ga ne pozdravi, t. j. zakaj mu ne izkaže pristojne mu časti. Vojak pa, mesto da bi kaj odgovoril, pomeri s puško na konzula ter ga ustrelil. Roskowsky je ostal takoj mrtev. Torej vedno lepše! Ako pojde to tako dalje, postreljali bodo turški vojaki vse ruske konzule na Balkanu. In Rusija naj bi k vsemu temu držala roke križem in molčala? Seveda so začeli Rusiji sovražni listi turškega vojaka opravičevati s tem, da pišejo, da je konzul Roskowsky na očividni način podpiral vstajo v monastirskem vilajetu, ki je postala zadnje dni splošna in ki se je razširila tudi na solunski vilajet.

Dopisi.

Iz Cirkove. Ptujski »Štajerc«, po domače »giftna krotka« je zares list, v katerem lahko vsak neumnež prodaja svojo budalost. Tudi neki dopisun iz Cirkove se je začel posluževati te redke prilike. Tako je v predzadnji številki »Štajerca« ta dopisun (ki ga pa dobro poznamo) zopet napadel našega gospoda kaplana. Nimam namena zagovarjati

uboge kočarice. Prosi tudi pri Bogu za njega, da se poboljša in začne drugače živeti. Kajti on povzročuje s svojim življenjem svojim dobrim starišem mnogo žalosti in skrbi. Saj veš, da njegovo srce ni slabo, samo lahko-mišljen je, nekoliko prevzet in preveč razposajen. Ljuba mati, ti, ki vidiš v moje srce, veš, da mislim — Vršnikovega Dragomira.

Ta trenutek zasliši deklica pri vratih šum. Prestrašena obrne glavo in vsklikne: »Moj Bog, če je kdo poslušal, kar sem govorila!« Hitro skoči kvisku ter hiti h cerkvenimi vrati. Toda zunaj ni bilo žive duše, čeravno je gledala skrbno na vse strani.

»Gotovo sem se motila«, oddahne si deklica. »Ljubo bi mi ne bilo, če bi bil kdo slisal.«

Vrne se torej nazaj v kapelo ter se po kratki molitvi napoti proti domu. Solnce se je že bližalo proti zatonu, ko se je bližala domači hišici. Že pri durih sliši vsklike veselja. »Kaj se je le pripetilo«, misli si deklica ter stopi hitro v sobo. Pa kakor okamenela obstoji. Mati je sedela s sklenjenimi rokami pri mizi ter zrla s smehljajočim obrazom na mizo, kjer so ležali zlati in srebrnjaki. »O sveta Mati božja«, je šepetala, »kako se to sveti in blišči! Človek bi kar pamet zgubil; Jelica, poglej! To nama je poslala Marija! Tvoja molitev je bila vendar uslišana! Od

samega veselja se mi kar moti v glavi!«

»Za božjo voljo, mati!« zakliče zdaj deklica, »kje ste pa dobili toliko denarja?«

»Mati božja«, je odgovorila starka, »Mati božja je vrgla denar skozi okno. Jeli, ti se čudiš? Je pa tudi čudež! Ko sem tako sedela pri oknu in prav pridno molila rožni venec, mi pade nakrat tale mošnja v krilo. Tako sem se prestrašila, da se nisem mogla niti ganiti. Ko sem si nekoliko opomogla, sem odprla mošnjo in iz nje so padli ti-le zlati in srebrnjaki — cel kup! Kolikor hitro sem le mogla, sem vstala in šla k oknu, da vidim, kdo mi je vrgel denar. Toda nikjer ni bilo ne duha ne sluha o kakem živem bitju. Pa saj tudi živemu človeku ne bo prišlo na misel, da bi šel tujim ljudem metat denar skozi okno. Človeku ne bo kaj takega v glavo padlo! Mati božja je bila, ona nama je pomagala iz revščine.«

S sklenjenimi rokami vsedla se je Jelica na klop rekoč: »To je veliko denarja! Krivičen mislim da ne bo...«

»Kaj ti v glavo ne pade!« se zavzame mati, »krivičen denar?« Misliš, da je kakšen tat to storil! Le brez skrbi bodi! In od kakšnega hudobnega sovražnika tudi ni! Tak človek ne bo tako radodaren. Za vse slučaje sem pa poskrpila denar z blagoslovljeno vodo in križ naredila čezenj. Denar obdržim,

ti pravim, kajti Bog nama ga je namenil. Rabim ga pa tudi! Saj je več kakor sto goldinarjev. Zdaj pa že lahko posljem po zdravnika. Danes je sicer že prepozno, da bi šla v mesto, pa jutri za rano se odpraviš. Mogoče, da ne bo preveč računal, ko boš videl, da sem uboga. Zdaj pa hitro skuhaj večerjo, potem pa moliva rožni venec na čast Mariji, ki je naju uslišala. Danes greš kmalu spat, da se jutri zgodaj podaš na pot. Ne vem, tako lahko mi je pri srcu. Zdi se mi, da sem že na pol zdrava.«

Drugo jutro, ko se je mislila Jelica ravno kar napotiti v mesto, se pripelje po cesti kočija ter postoji pred hišo. Iz kočije skoči črno oblečen gospod ter se poda naravnost v hišo. Ne da bi potrkal, stopi v sobo.

»Dobro jutro! Ali ste vi vdova Poljančeva?« vpraša starko, ki ga je gledala z odprtimi usti. »Jaz sem zdravnik iz mesta. Prišel sem gledat, kaj je z vašo nogo. Pokažite!«

Starka je bila od samega presenečenja popolnoma zmedena. »Kako je to mogoče?« vsklikne slednjič. »Ravno sem hotela poslati hčerko po vas! Prosim, gospod doktor, povejte mi, kdo vas je k meni poslal?«

(Dalje sledi.)

g. kaplana, znal se bo že sam, a tega dopisuna, ki ni niti toliko vreden, da bi mu pljunil v obraz, moram pokrtačiti da si bo zapomnil. Ko je še ta »Štajerčev« dopisnik dvomil o resničnosti »Štajerčevega« kvakanja, je še imel vsaj nekaj pameti, mnogo že tudi ne več, ker ni bil trdno prepričan o lažljivosti »giftne krote«; a zdaj, ko je začel celo sam prodajati svojo domišljavo modrost v Štajerčevih jasliah, zdaj je pokazal svojo stransko neumnost in zabitost. Gosp. kaplana na pr. imenuje: »Krasen vzor pravega klerikalčeka«. Potemtakem se ti šteješ seveda med liberalce. Moj ljubi dopisunček, stavi svojo glavo, da ne veš, kaj je klerikalizem in kaj liberalizem. Ako bi te vprašal po pomenu teh besed, bi me gotovo gledal kakor bik nova vrata. Torej ne kvasi nekaj, česar sam ne razumeš! Že s tem, da dopisuješ »Štajercu«, si pokazal, da si postal izdajalec slovenskega naroda, odpadnik, nemčur! Fej te bodi! Moral si že poprej vedeti, da »Štajerc« kakor kak pes, ki ne ve, kako bi drugače pokazal da je tudi na svetu, oblaja vse, kar je odločno slovenskega. Nemca ali bolje rečeno nemčurja se nikdar ne dotakne. Da svari gospod kaplan mladino pred čitanjem »Štajerca«, ima čisto prav; naj že v mladosti spozna volka v ovčji obleki, da se ga bo pozneje lažje ubranila. To je celo njegova dolžnost kot dušnega pastirja, da opozarja mladino na nevarnosti, ki ji pretijo. Da je gospod kaplan nasprotnik tistega neumnega lišpanja, bo tudi odobral vsak pameten človek, ti, dopisnik, seveda ne, ker si tako neumen. Le čakaj, dopisunček, ko odrastejo tvoji otroci, se boš še že praskal za ušesi! Primi se za svoj umazani jezik, bodi tiho in pomisli malo, da ti tudi nisi vzgled dobrega katoličana. Da je gospod kaplan šiba za »Štajerca« in njegove prifrknjenice, že verjamem. Bog daj le še mnogo takih in še hujših šib! Kakor si ti, dopisun, gospod svojega časa, tako tudi vsak drugi človek, torej te čisto nič ne briga, kaj dela gospod kaplan v svojih urah! Da pa ljudstvo toliko greha stori, je kriva le ta umazana »giftna krota«, ta »Štajerc«, ki vlačí v blato vse, kar ni tako umazano kakor on sam! Gosp. kaplanu pa kličemo: Le po »Štajercu« in njegovih podrepanikih, ne nehajte jih šibati, dokler se ne spametujejo! Ti, dopisun pa imaš najmanj pravico dajati komu dobre nasvete ali pa kar komandirati gospodu kaplanu, naj nas zapusti! Smo še drugi tudi tu! Ako se pa, dragi dopisunček, ne boš poboljšal ali pa za vselej umolknil, priobčil bom jaz prihodnjic o tebi nekaj tako zanimivega, da ti bodo od straha lasje vstajali in da si boš od same jeze odgriznil tisti svoj umazani jezik! Do tedaj pa zdravo!

Zavednejši župljan.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Slavno uredništvo naj blagovoli z ozirom na dopis v št. 31. z dne 30. julija 1903 pod naslovom: »Sv. Trojica v Slov. gor. (Novi krajni šolski svet)« na znanje vzeti ter v jedni prihodnjih številkih objaviti, da jaz podpisani Anton Vogrin, kmet v Porčiču, pri zadnji volitvi načelnika ter namestnika v krajni šolski svet pri Sv. Trojici dne 12. julija t. l. nisem volil nasprotno — ampak volil sem — po svojem premisleku — narodnega moža in kmeta v Gor. Verjanah Matevža Ploja. Dostavljam še, da sem imenovanega, ker ni dobil dosti glasov kot načelnik, volil za namestnika, kar se lahko razvidi iz dotičnih, lastnoročno od mene pisanih volilnih listkov. Dopisnik o vsej zadevi ni bil dobro podučen ali pa goji proti meni morebiti kako osebno mržnjo. — Z odličnim spoštovanjem Ant. Vogrin.

Krapina. (Kneippovo kopališče) v Krapini obiskalo je do sedaj čez 200 gostov in če se pomisli, da je bilo kopališče otvoreno še-le početkom meseca julija, je vendar dosedanji uspeh jako dovoljen. — Med drugimi gosti so tudi rektor magnifikus g. Vekoslav Klaič, državni poslanec gospod Vekoslav Špinčič, prečast. gosp. Ivan Talois,

kanonik iz Dubrovnika, vseučiliški profesor g. Bauer iz Zagreba in mnogi drugi odlični gosti. Dne 2. t. m. je bila veselica v kopališčnem parku v Dolcu, pri kateri priliki je tukajšno tamburaško in pevsko društvo uprizorilo opereto »Matek i Janica«, ki je izpala na občno zadovoljnost. Bili so prisotni tudi tamburaši iz Vukovara, kateri so odigrali in odpeli poslancu Špinčiču pri njegovi mizi dve hrvatski pesmi, na kar se je on globoko ginjen med klici »živio Špinčič« zahvalil, naglasivši osobito da je tu našel pravo slovensko zavest, na kar je zopet iz tisoč grl zavrnil klic »živio Špinčič«. Zvečer zažgal se je umeten ogenj, na kar se je pričela prav živahna zabava. S tem smo zaključili našo zabavo s željo, da nam slavno kopališčno ravnateljstvo priredi še več takih izvanrednih užitkov. J. B.

Iz jugoslovanske Bosne. Z veliko hvaležnostjo sprejeli smo prvi blagodušni milodar 50 kron iz Selnice ob Dravi po velečastitem gospodu Tomažu Mraz, nadžupniku tam v pokoju, za prepotrebno novo krščansko katol. cerkveno napravo, filijalno cerkev bl. device Marije naše ljube Gospe in vedne pomočnice pri mestu Kozarac, v jugoslovanski Bosni in za tamkajšno lurdsko votlino ter kip Brezmadežne, sličen po lurdski prikazni. Bog stoterno poplačaj! Naša ljuba Gospa in vedna pomočnica obilno pomagaj za ta milodar krščanske slovanske ljubezni! — Rimo-katolički župni urad sv. Josipa u Prijedoru, dne 4. avgusta 1903. — Fr. Ante Babič, dekan i župnik.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Shod volilcev v Majšpergu pri Črni gori se vrši v nedeljo, dne 16. avgusta t. l. popoldne ob 3. uri, in sicer v stari šoli (hiša g. J. Turkuš). Poročata gg. poslanca dr. Ploj in dr. Jurtéla. Pridite, slovenski zborovalci!

Shod volilcev v ormoškem okraju. Dne 30. avgusta ob 3. uri popoldne se vrši v gostilni g. Alojzija Dolinšek pri Sv. Lenartu nad Veliko Nedeljo shod volilcev, na katerem poročata državni poslanec dr. Miroslav Ploj in deželni poslanec Ivan Kočevar o svojem delovanju.

Političen shod na Spodnji Polskavi se ne vrši kakor se je zadnjič poročalo dne 16. avgusta, ampak teden pozneje, to je v nedeljo, dne 23. avgusta. Zanimanje za shod raste in pričakovati je obilne udeležbe. Natlačnejši spored še priobčimo prihodnjic.

Shod volilcev v Prevorji. V nedeljo, dne 16. avgusta popoldne po večernicah ob pol 4. uri zborovalo bo kozjansko politično društvo pri Sv. Ani na Prevorji. Pri tej priložnosti poročal bo naš poslanec gosp. Jož. Žičkar in nastopilo bo tudi več govornikov. Zborovanje našega društva vrši se prvokrat na Prevorji, zato se pričakuje prav obilna vdeležba, h kateri tudi vabi zavedne Prevorjane in sosedje — odbor.

Politični shod pri Sv. Petru pri Mariboru. Izmed vseh shodov, katere je v zadnjem času priredilo »Slovensko društvo«, je bil najboljši obiskan shod pri Sv. Petru zadnje nedelje, dne 2. avg. v narodni gostilni g. Muršeca. Slava vedno zavednim Šentpeterčanom! Shodu je predsedoval odbornik »Sl. društva« g. Alojzij Velebil. Prvi govornik g. dr. Rad. Pipuš je govoril o političnih pravicah državljanov in o slovenskih političnih zahtevah. Odvetnik g. dr. Iv. Glaser je razlagal narodnogospodarske težnje slovenskega kmetskega ljudstva, prof. g. dr. Karol

Glaser je govoril o napredovanju nemštva proti slovenskemu jugu, posestnik g. Jožef Lorber pa se je pritoževal, kako malo skrbi nemški deželni odbor za slovenske vinogradnike. Nato so se sprejele enoglasno naslednje resolucije:

Na shodu »Slovenskega društva« dne 9. avgusta 1903 zbrani zborovalci zahtevajo,

1. da se upelje splošna, enaka in neposredna volilna pravica za okrajne zastope, deželni zbor in državni zbor, kot edino sredstvo, ki more našo državo rešiti iz sedajnih žalostnih razmer;

2. da se ustanovi njihovemu številu primerno število srednjih kmetijskih in drugih strokovnih šol s slovenskim učnim jezikom na Štajerskem;

3. da se gospodarske težnje štajerskih Slovencev podpirajo z enakimi sredstvi in v isti meri kakor na Srednjem in Gornjem Štajerskem;

4. da se Avstrija carinsko loči od Ogrske;

5. da se nastavlja na Slovenskem Štajerskem le taki uradniki, ki so že pred vstopom v javno službo popolnoma zmožni slovenskega jezika;

6. Isti zborovalci obsojajo pisavo štajerskih nemških listov, ki zasramujejo in obrekujejo slovensko ljudstvo ter netijo sovraštvo proti njemu. — Isti zborovalci pa obžalujejo tudi nerazumljivo prizanesljivost javnih uradov proti tej pisavi, in sklenejo povsod delovati na to, da bo slovensko ljudstvo na to pisavo odgovorilo z izvrševanjem gesla: »Svoji k svojim«.

Po shodu, ki ga je zaključil z vspodbudnimi besedami predsednik g. Velebil, začela se je prosta zabava, pri kateri je nastopil dobro izurjeni domači tamburaški zbor.

Zborovanje katoliško-političnega društva »Sava« pri g. Martinu Pajdaš, županu v Pohanci dne 9. avgusta, se je dobro obneslo. Zanimivi govori došli govornikov so vzbudili pri poslušalcih zanimanje za politično delovanje in so bili z veliko pohvalo sprejeti. Sprejelo se je mnogo resolucij, v katerih se zborovalci pritožujejo proti mnogim krivicam, katere so se tudi njim povzročevale. Shod je bil zaključen z živijo-klici na presvitl. cesarja, na novega sv. Očeta, ki so bili ravno isti dan kronani, in na velezaslužnega gosp. Jožefa Žičkar, predsednika »Save« in prireditelja shoda. Več o tem zanimivem shodu v prihodnji številki.

Osebnosti. C. kr. okrajni komisar Walter grof Attems pri okraj. glavarstvu v Celju je prestavljen k okrajnemu glavarstvu v Gradec. Na njegovo mesto pride v Celje c. kr. okrajni nadkomisar Ervin Prahel pl. Thalfeld.

Umrl je gosp. Ivan Schiffrer, c. kr. poštni kontrolor v Mariboru, zelo priljubljen v vseh narodnih krogih. Rodom je bil Ljubljčan; kako vnet in skrben je moral njegov oče biti, je razvidno iz tega, da je dal študirati vseh šest svojih sinov; izmed njih so sedaj trije duhovniki, P. Jožef in P. Bolienk sta redovnika v samostanu Rajn poleg Gradca, jeden brat, Gustav, je župnik v Borovnici na Kranjskem; eden je vojaški zdravnik in eden poštni uradnik. Lep vzgled dobre vzgoje marljivih otrok! Pogreb je bil zelo lep, vdeležili so se ga skoro vsi poštni uradniki in uslužbenci ter velika množica vdanih prijateljev pokojnikovih.

Iz šole. Definitivna učiteljica v Polhovem gradu gđe. Roza Pirkovič je imenovana za učiteljico v Ljubečnem na Štajerskem. Nadučiteljcem so imenovani gg.: Simon Bezjak pri Sv. Tomažu, Rudolf Kocmut od Sv. Vida pri Ptuj na šoli pri Sv. Barbari v Haložah, Ivan Šerbak iz Kostivnice pri Sv. Martinu na Pohorju in Matevž Dedič v Bočni pri Gornjem gradu. Stalni učitelji so postali gg.: Iv. Mohorko od Sv. Jurija pri Rogatecu v St. Janez nad Muto, Avgust Lah od Sv. Antona v Sl. gor. na novi stirirazrednici v Ljubečnem pri Celju. Stalna učiteljica je postala